

BRITISH STUDENTS KEEP THEIR RIGHTS AFTER 'HARD' BREXIT

See page 5

Nieuw plan studentenwelzijn

Kortere wachttijd UM-psychologen, nadruk op preventie

In eerste instantie niet méér psychologen, maar wel een kortere wachttijd van maximaal vier weken. Hoe het team studentenbegeleiding aan de Universiteit Maastricht dat wil doen? Onder andere door nog meer in te zetten op preventie. Zoveel wordt duidelijk in het nieuwe plan voor studentenwelzijn. Het toverwoord is communicatie, want die moet veel beter, zodat studenten weten waar ze naartoe kunnen bij vragen of problemen.

De universiteitsraad heeft afgelopen december ingestemd met het nieuwe plan. De benodigde 250 duizend euro wordt betaald uit het potje dat vrijkomt door de afschaffing van de basisbeurs, de studievoorschotmiddelen die besteed moeten worden aan de verbetering van het onderwijs. Studentenbegeleiding is daarin een belangrijk thema.

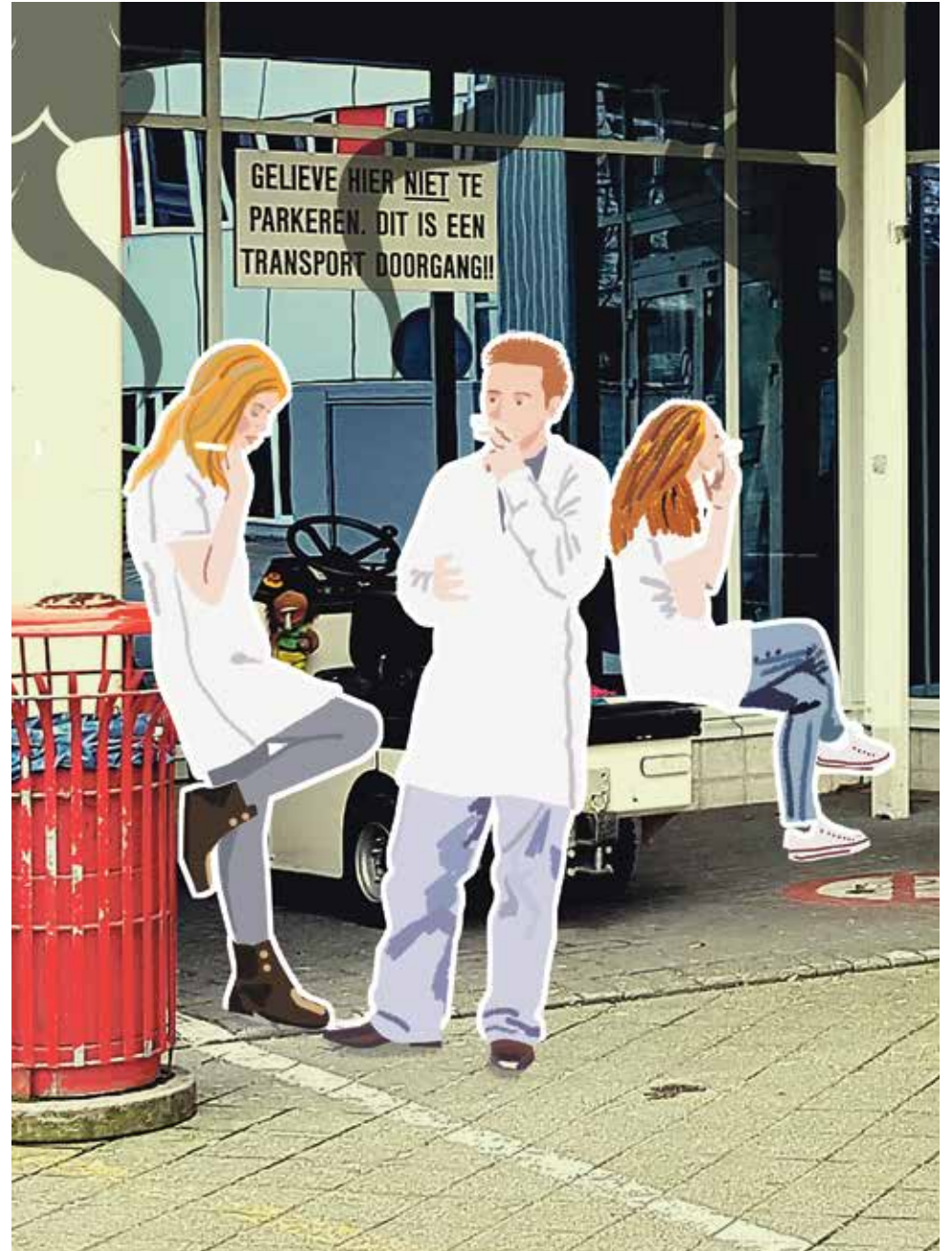
Steeds vaker horen we verhalen over hoe zwaar studenten het wel niet hebben. Velen lijken last te hebben van angsten en depressies, ze kunnen de druk van de studie niet aan, hebben moeite met het opbouwen van een nieuw sociaal leven of zijn verslaafd aan sociale media (*fear of missing out*). Maar hoeveel kampen er nu echt met problemen? Harde cijfers, in elk geval in Maastricht, zijn er niet.

Vandaar dat de UM deel gaat nemen aan het project *Caring Universities*, onderdeel van de Wereldgezondheidsorganisatie. Negentien aangesloten Nederlandse en buitenlandse universiteiten versturen vragenlijsten aan hun studenten over hun psychische gesteldheid en experimenteren met e-health modules (over angst en depressie bijvoorbeeld).

Het nieuwe welzijnsplan van de UM focust op preventie en weerbaarheid. "Studenten moeten leren signalen van stress of eenzaamheid te herkennen en weten waar ze terecht kunnen voor hulp", zegt Mieke Jansen, teamleider UM-psychologen en career services. En daarvoor is lang niet altijd een individuele afspraak bij een van haar medewerkers nodig. Groeps-trainingen over stressmanagement, faalangst, zelfvertrouwen en assertiviteit kunnen heel wat inzichten verschaffen, zegt Jansen. "Sinds september zijn we gegroeid van 28 naar 78 bijeenkomsten." Er komt een pool van "externe" trainers voor de groepsessies, zodat de 'eigen' psychologen meer ruimte krijgen voor individuele gesprekken.

De jaarlijkse well-being week breidt uit; er wordt zelfs gesproken van een *movement*. De activiteitenweek vindt sinds 2017 plaats in het najaar, in eerste instantie georganiseerd door

Lees verder op pagina 10. For English see page 7

See also page 8-9 in Dutch Illustration: Simone Golob

From 2021: smoking ban at Randwijck

As of 1 January 2021, smoking will no longer be permitted throughout the Health Campus in Randwijck. Smoking will not be allowed in and around the hospital from as early as 2020. Those are the aims, at least. The UM supports the hospital's plans, says President of Maastricht University Martin Paul, and the Executive Board will soon involve the representative advisory bodies in the anti-smoking plans.

The anti-smoking plans of the hospital have not been made public yet; the hospital's board has already approved the plans, but the Client Council and the Committee on Medical Ethics (cliëntenraad en de Commissie Medisch-Ethische Aangelegenheden) are currently perusing them. The package of measures is extensive. All smoking areas inside and outside the building will be abolished, but at the same time information and help will be offered to smokers who want to stop smoking. There is also an option to provide smokers with a reward in the future, as was previously tested in the Maastricht Catch study.

The UM endorses the hospital's measures, even where it concerns making the Health Campus a non-smoking area in 2021. The inner city faculties will follow at a later stage, says President of Maastricht University, Martin Paul.

"We can gain experience in Randwijck with creating awareness, providing information and

giving support with attempts to quit smoking. We don't want the problem to relocate. That smokers work at home more often, and maybe have young children become victims of passive smoking. Nor do we want students and employees smoking on the sly."

The UM does not hold main responsibility for the health of its employees and students, says Paul. "This isn't North Korea, but I do see it as our responsibility to show people the risks of unhealthy behaviour and to help them rid themselves of their addiction. All research shows that quitting smoking is the best thing you can do to improve your health."

To say that the university is merely going along with the hospital's plans, is not entirely fair, says Paul. "The plans came about through the aid of our researchers' expertise. But it is true that the hospital did take the initiative."

Just how complex the anti-smoking campaign is, Paul experienced in Berlin, as dean of the medical faculty at the Charité hospital. "Ten years ago, Charité had a problem with patients who went outside with their drips to smoke in front of the building. Sometimes after they have just had a leg amputation. It soon became obvious that measures were needed on all fronts. Setting up non-smoking zones, providing information, no more cigarettes on sale in the kiosk. A ban by itself doesn't work."

eng

Maurice Timmermans

Maurice Timmermans

nl

Vraag schrappen.

Markeren

NIEUW RAPPORT WODC-AFFAIRE: PROF. FRANS LEEUW BESCHERMDE ZIJN MENSEN ONVOLDOENDE

Zie pagina 10

SPLINTERS

Een grappig voorval, een opvallend nieuwtje, iets interessants wat elders in het land gebeurde: het staat in deze rubriek.

Stiekem de cijfers checken

Verzekeringsmaatschappij Allianz is op de vingers getikt omdat ze zonder

medeweten van een student diens cijferlijst wilde verifiëren. Ze moet hem een schadevergoeding van 500 euro betalen. De student was in 2013 betrokken bij een verkeersongeluk. Hij diende een schadeclaim van 85 duizend euro in bij de verzekeraar van de tegenpartij, onder meer omdat hij door het ongeval studievertraging zou oplopen. Allianz vertrouwde de door de student ingeleverde cijferlijst niet en nam contact op met de decaan. Die informeerde de student hierover die daarop een klacht indiende. Het verzoek van de verzekeraar aan de decaan van zijn opleiding was een "onrechtmatige inbreuk op de privacy" van de student en "een aantasting van zijn goede naam", oordeelde het financiële klachteninstituut Kifid. Allianz handelde in strijd met de gedragscode van het Verbond van Verzekeraars die stelt dat voor derden afgeschermd informatie niet zonder medeweten van de betrokkene mag worden opgevraagd.

'Gaybrapad'

Het is opnieuw mis met het regenboogzebrabad tussen het Vrijthof en de Grote Staat. Er ontbreekt een flinke hap uit de zijkant van de kleurrijke oversteekplaats

– die symbool staat voor de acceptatie van ieders gaardheid. Tragisch dat het symbool juist nu stuk is. De acceptatie van homo's en transgenders was afgelopen week veel in het nieuws omdat SGP-leider Kees van der Staaij zijn handtekening zette onder de Nashville-verklaring: een document over het christelijk geloof, huwelijk en seksualiteit dat door velen wordt gezien als anti-homopamflet. Het is onwaarschijnlijk dat Van der Staaij ook in Maastricht een punt wilde maken en het stuk eruit heeft gehakt. Er is simpelweg iets misgegaan bij het aanbrengen van de verf, vertelt een woordvoerder van de gemeente aan *De Limburger*. Het 'gaybrapad' ligt er pas sinds afgelopen september. In het voorjaar, als de vorstperiode voorbij is, wordt het pad gerepareerd. Dat wordt versie nummer vier: de eerste was tijdelijk, de tweede werd verkeerd gelegd en de derde is nu dus kapot.

Dure fles, gratis water

Een flesje water uit de automaten op de Universiteit Utrecht kost vanaf februari €4,95 per stuk. Het water zit dan wel in een herbruikbare fles. Plastic wegwerpflesjes met bronwater zul je er in elk geval niet meer vinden. Jaarlijks werden er daarvan ongeveer 25 duizend verkocht en dat is flauwekul, vindt de UU. Het Nederlandse kraanwater is

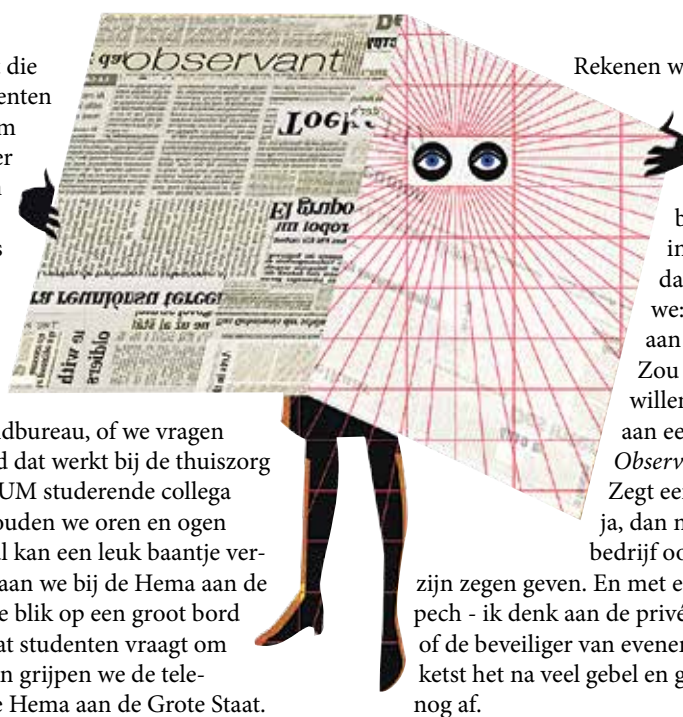
van uitstekende kwaliteit en de onderwijsinstelling wil in 2030 graag CO2-neutraal zijn; minder plastic is een stap in de goede richting. Frisdrank en prikwater zullen wel nog gewoon in wegwerpflesjes worden verkocht. Studenten kunnen bij de koffieapparaten hun duurzame fles gratis met koud water vullen en dat heeft nog andere voordelen. Voor elke fles die wordt verkocht, doneert de producent van de flessen, Join the Pipe, er eentje aan een schoolkind in een ontwikkelingsland. De UU doet daar voor elke getapte liter water een liter bij. Hoe ze deze liters die kant uit sturen is niet duidelijk; waarschijnlijk niet

in plastic flesjes. Het idee voor duurzame flessen is niet nieuw. Al in 2016 opperde een student om alle wegwerpwaterflessen te vervangen door varianten die langer meegaan. Omdat de drankautomaten geen eigendom zijn van de UU, was dat destijds moeilijk. Bij de nieuwe aanbesteding van de automaten is het idee dus wel meegenomen. Misschien brengt de UU de Universiteit Maastricht nog op ideeën. De procedure voor een nieuwe cateraar is hier in volle gang; in 2020 loop het huidige contract met cateraar Albron af.

Uit het leven van de redactie

Hoe moeilijk kan het zijn, dachten we vooraf. Het lijkt misschien alsof de onderwerpen ons komen aanwaaien, maar dat is niet altijd zo. Soms moeten we alle - ook onconventionele - zeilen bijzetten om een artikel op tijd in *Observant* te krijgen. De serie over studentenbaantjes - hoe moeilijk kan dat nou zijn, dachten we vooraf - op pagina 6 bezorgt ons meer dan eens kopzorgen, want bellen, mailen, inzet van social media en het eigen netwerk levert niet altijd een kandidaat op. Of het moet in de horeca zijn, bijna iedere student kent wel

een studiegenoot die in een café zijn centen verdient. Maar om nou een serie over bijbaantjes alleen te vullen met bier en fris, dat is wat eentonig. En dus gaan we over op grover geschut: we roepen de hulp in van een uitzendbureau, of we vragen aan een familielid dat werkt bij de thuiszorg of zij een aan de UM studerende collega heeft. Sowieso houden we oren en ogen open, want overal kan een leuk baantje verstopt zijn. Dus staan we bij de Hema aan de kassa en valt onze blik op een groot bord (in het Engels) dat studenten vraagt om te solliciteren, dan grijpen we de telefoon en bellen de Hema aan de Grote Staat.

Rekenen we af bij Tribunal en antwoordt de barvrouw in het Engels dan vragen we: studeer jij aan de UM? Zou je mee willen doen aan een serie in *Observant*? Zegt een student ja, dan moet het bedrijf ook nog vaak zijn zegen geven. En met een beetje pech - ik denk aan de privéchauffeur of de beveiliging van evenementen - ketst het na veel gebel en gemail toch nog af.

Maar inmiddels hebben we bijna twintig studenten bezocht op plekken waar je normaal niet zo snel komt: in de grotten onder de Sint Pieter (gids), bij de firma Draagkracht in Maastricht, het bedrijf dat personeel voor kerkdiensten, crematoria en begraafplaatsen aanlevert (kistdrager), in de Escape Room Maastricht (medewerker) of het Vossius Gymnasium in Amsterdam (voorlichter). Op de planning staan een triagist (geneeskundestudent die eerste aanspreekpunt is voor mensen die bellen of langskomen op huisartsenpost), een buitengriffier op de rechtbank en een trampoline-instructeur. We vragen ze het hemd van het lijf, zoals dat hoort. En geen enkele vraag is ons te gek. Zelfs deze niet: ken jij misschien nog iemand met een bijzondere bijbaan?

Riki Janssen

Iedere week schrijft de hoofdredacteur over het leven op de redactie

Van iemand houden is nooit verkeerd

Die Nashvilleverklaring heeft mij nogal verbaasd. Niet vanwege de inhoud - daar is namelijk niks nieuws aan. Wat mij vooral trof is de ophef erover. Hoe kun je niet weten dat Neerlands gristenen er zo over denken? Hun partij, de SGP, haalt al vanaf 1929 twee tot drie zetels in de Tweede Kamer - dat is ruim één tot bijna 2 procent van de stemmen. En dan roept zo'n D66-minister dat het ondertekenen van die verklaring een stap terug in de tijd is - alsof iedereen na verloop van tijd haar standpunt over zou moeten nemen.

Of die olijkerd die in de NRC Wilders en Baudet verweet wel de mond vol te hebben over homofobe moslims, maar nu stil te zijn. Dat klopte wel, maar over wat - niet eens zo heel - orthodoxe moslims van homo's vinden had ik hem weer niet gehoord. En ook niet over het orthodoxe Joodse standpunt, om over het ultra-orthodoxe maar te zwijgen. Soms bang om van vreemdelingenhaat of antisemitisme beticht te worden?

Persoonlijk moet ik altijd een beetje grinniken om mensen die denken zo heel precies te weten wat God wel en niet wil. Mij zou 't niet verbazen als juist die arrogantie Hun Lieve Heer een gruwel is. Voor mijzelf hoop ik trouwens dat het een heel Stoute Dame zal blijken te zijn - een transgender zou ik een ongelooflijk goede grap vinden - maar wat die ervan zou vinden, weet ik natuurlijk niet. Wel weet ik hoe ik er zelf over denk: van iemand houden is nooit verkeerd. En als die ander dat ook van jou doet: van harte gefeliciteerd zou ik zeggen, geniet van elkaar. Iets beters heeft het leven niet te bieden. Maar dan moeten de anderen je natuurlijk wel de ruimte daarvoor gunnen, en door het gehuil over die verklaring zou je bijna gaan denken dat die onverdraagzame ondertekenaars homoseksuelen en transgenders wilden gaan discrimineren. Maar dat stelden ze niet voor. En dat was de kritiek ook niet: wel dat die verklaring het gereformeerden moeilijker zou maken voor hun geaardheid uit te komen. Ja, dat zal best, voor het afwijken van wat 'men' om je heen vindt, betaal je al gauw een prijs, en soms een hoge. Maar als daarom dat handjevol gereformeerden niet meer zou mogen verklaren wat zij geloven, begin ik me af te vragen wie hier eigenlijk onverdraagzaam is. De vrijheid van meningsuiting geldt immers niet alleen voor de eigen parochie.

Nico Baakman,
wetenschappelijk medewerker
European Studies

Deze column is geschreven op persoonlijke titel

Wekelijkse inzet van 'studenten'-boa's stopt

Boa's in gesprek met student, najaar 2017 Foto: Loraine Bodewes

De structurele inzet van 'studenten'-boa's (buitengewoon opsporingsambtenaren), die van maart 2017 tot juli 2018 twee avonden per week door Maastricht reden om studentenoverlast aan te pakken, gaat stoppen. In plaats daarvan moeten buurtbewoners en studenten problemen eerst zelf proberen op te lossen. Ook moet er een centraal meldpunt voor overlast komen.

Dat zijn de belangrijkste aanbevelingen van het evaluatierapport van de pilot Student & Leefbaarheid. Het doel van deze proef was om de relatie tussen studenten en andere inwoners te verbeteren. De inzet van studentenboa's is hiervoor volgens het rapport geen "rendabel" instrument; in elk geval niet in de wintermaanden. Het advies is om de boa's alleen "tijdens piekmomenten of in combinatie met andere boa-taken" in te zetten.

Gedurende de proef patrouilleerden de boa's tussen tien uur 's avonds en twee uur 's nachts. De meeste meldingen betroffen geluidsover-

last. Studentenhuisen die voor problemen zorgden, kregen twee keer een waarschuwing en bij de derde zou een boete van 1000 euro volgen. In totaal werd er 75 keer een eerste en drie keer een tweede waarschuwing uitgedeeld. Niemand kreeg een boete. Of die juridisch houdbaar is - daar was twijfel over, ook bij de gemeente - heeft men dus niet kunnen testen.

Mensen in de buurten waren blij met de boa's: uit gesprekken bleek "dat zij graag zien dat er handhavend wordt opgetreden tegen door de studenten veroorzaakte overlast." Begrijpelijk, aldus het rapport, maar er zijn andere acties of maatregelen die meer resultaat opleveren. Onder het motto "voorkomen is beter dan genezen" adviseert het rapport de gemeente om meer in te zetten op preventieve maatregelen zoals jongerenbuurtbemiddeling - waarbij vrijwilligers onder leiding van een professional bemiddelen in conflicten tussen jongeren onderling of tussen jongeren en volwassenen -, een website, een INKOM-film, een ansicht-

kaart met een uitnodiging voor een kennismaking, en vooral om bewoners aan te spreken om studenten zelf op hun gedrag aan te spreken. Die zijn zich er vaak niet van bewust dat ze overlast veroorzaken en beloven meestal erin het vervolg rekening mee te houden, blijkt uit de pilot. Als dat allemaal niet werkt, kan de politie ingrijpen door boetes uit te delen of zelfs door apparatuur in beslag te nemen.

Ook moet er voor alle klachten één meldpunt komen, met blijvende aandacht "voor het specifieke karakter van studentenoverlast". Het liefst een vaste ambtenaar van de gemeente. Uit de pilot blijkt namelijk dat geluidsoverlast niet hoofdzakelijk een studentenprobleem is. Bovendien is het niet duidelijk bij wie mensen aan de bel moeten trekken: bij de politie, gemeente of pandeigenaren? Deze onduidelijkheid werkt ontmoedigend op het melden van klachten, aldus het rapport.

Yuri Meesen

Drie vluchtelingenbeurzen voor de Maastricht

Twaalf academici die hun vaderland zijn ontvlucht vanwege een oorlog of een andere bedreigende situatie, kunnen met steun van NWO een jaar lang wetenschappelijk onderzoek doen in Nederland.

Twaalf academici die hun vaderland zijn ontvlucht vanwege een oorlog of een andere bedreigende situatie, kunnen met steun van NWO een jaar lang wetenschappelijk onderzoek doen in Nederland. De UM heeft drie beurzen in de wacht gesleept binnen het subsidieprogramma Vluchtelingen in de Wetenschap.

Mohamed Kassem, een Syrische neurochirurg uit Aleppo, gaat aan de slag bij Carim, het onderzoeksinstituut voor hart- en vaatziekten. Hij gaat met MRI-technieken de details van

aderverkalking in beeld brengen, het verwijderen van plaque verkleint bij sommige patiënten het risico op een herseninfarct.

Dan is er Musa Idris, ook uit Syrië, die als moleculair bioloog is afgestudeerd aan Damascus University. Hij zal een 3D model ontwikkelen om te onderzoeken of het darmzenuwstelsel een rol speelt bij de ontwikkeling van darmkanker. Idris is al zeker van een PhD-contract. Erman Atak is afkomstig uit Turkije en zal een jaar onderzoek doen aan de faculteit culturen en maatschappijwetenschappen. Hij zal zich verdiepen in lobbygroepen die de militaire EU-operatie Sophia - tegen migrantensmokkelaars - proberen te beïnvloeden.

In totaal heeft NWO 750 duizend euro beschikbaar gesteld voor gevluchte academici.

HOP/MT

Triatlonploeg Maastrichts sportteam van het jaar

De dames van studenttriatlonvereniging Ferro Mosae zijn het Maastrichtse sportteam van het jaar 2018 geworden. Afgelopen maandag ontvingen zij deze prijs in het Ains Theater omdat zij vorig jaar kampioen werden in de eredivisie.

"Zulke verkiezingen zijn moeilijk; elk team heeft iets bijzonders gepresteerd en het is natuurlijk lastig om dat met elkaar te vergelijken", zegt Maya Kingma, een van de leden van het team en masterstudent cognitieve neurowetenschappen. "We zijn dus heel blij dat de jury ons heeft gekozen. Het is altijd mooi om waardering te krijgen. Zeker na zo'n goed sportjaar."

YM

Fight against nonsense statistics

Imagine you, a researcher, are given a bag of money, unlimited time and personnel. What research would you do? Stephan Smeekes, data scientist at the School of Business and Economics, would like to investigate why computer programmes often find ‘nonsensical connections’ in big data. This wouldn’t require large investments; it would just take a lot of time.

Did you know that people who eat a lot of cheese run a greater risk of dying by getting entangled in their bedding? Or, that the older Miss America is that year, the more murders will be committed in the USA with steam or a hot objects? Or that the chance of drowning after a fall into a swimming pool is greater in the years in which many films with Nicholas Cage have been released? Ridiculous of course. “Researchers put those variables into a programme as a joke,” says Smeekes. “Just by coincidence, more people drowned after falling into a swimming pool in the years in which there were a lot of Nicholas Cage films. If this occurs approximately in the same way a couple of years in a row, this gives rise to strong correlations when you analyse the variables with statistical programmes.” The fact that it is a case of

“The unreliability of the results that now come up is dangerous”

‘nonsensical correlations’ is not always clear. In particular when the amounts of data are enormous.

Correct correlations are not just very interesting for science but also for businesses, because these enable them to map out the exact characteristics and wishes of (potential) clients. With this they can strategically target their advertising, Smeekes explains. The same goes for insurance companies. “They already want to know your age and postal code; young people and inhabitants of busy cities pay higher premiums because the risk of damage is greater.” Big data can reveal down to the smallest detail which characteristics form a risk: film preferences, professions, or maybe something totally unexpected

such as the colour of your hair? But to be able to do so, the correlations made have to be correct. You can of course only know that if the big data has been analysed in the proper way. “The classic (SPSS) methods used by statisticians are no longer suitable for the large amounts of data that are now available, so today complicated computer techniques are being applied increasingly. These so-called ‘machine learning’ techniques – a type of artificial intelligence – were initially developed to recognise pictures and handwriting from huge amounts of data: for example, to pick out photographs of cats from thousands of pictures.”

They can also be used to find patterns in economic data, but this often goes wrong. “The algorithms make correlations that they shouldn’t make. For the years 1971 to 1990, for example, a clear relation was found between child mortality in Egypt, the gross income of American farmers, and the amount of money in Honduras. I would like to see how I could adapt the methods and algorithms in such a way that the programme itself can learn and discover whether something is nonsense or not. To do so, I would have to write out and analyse the mathematics behind the algorithm. For that I would need a great amount of time.”

The unreliability of the results that now come up is dangerous, says Smeekes. “If computer analyses were to show that gender had an influence on the number of claims received by insurance companies, they would - aside from the ethical aspects - have to be very sure before they adapt their premiums. The same applies to the police when they draw up criminal profiles on the basis of large amounts of data.”

Determining the reliability of these results is therefore the second part of his dream research. “I want to be able to say: ‘We can say with X per cent certainty that the results from the analysis correspond with reality’. If that percentage is very high, you can include the smallest and craziest details in, for example, economic forecasts.”

Yuri Meesen

 Nederlandse versie op www.observantonline.nl

Wishful Thinking

Stephan Smeekes Photo: Joey Roberts

Happy New Year - You survived the Dutch "tradition"!

This was my second New Year in the Netherlands. Last year was a shock, followed by the terror and disbelief that World War III had started. I thought that this time I would be better prepared for the unreasonable, unpredictable, and-- simply put-- ignorant, Dutch celebration. But this year Dutchies brought it to the next level. Paradoxically, as a result, two houses across the street from mine were lowered a level, due to the fully burned roofs. I wonder what exactly it is about the sudden sound of bombs or rockets, which the whole (civilized) world fears, Dutchies find so attractive and inviting? Is it that the majority of them did not experience war? Maybe it's because they have breakfast at 8, lunch at 12, dinner at 18h sharp, a secure job, and are bored out of their minds? Or perhaps they are cranky because their country is small but overpopulated, so they try to clear space. It does work, though. Stats show that, this year only, Dutchies spent €70 million on fire-works that killed two and injured more than 90 people, mostly bystanders (for more, see <https://youtu.be/rGJseovT8ug>). Not surprisingly, this terror is also known as a Dutch "tradition". Anyone familiar with the "Zwarte Piet" controversy knows that Dutchies have a loose interpretation of the word "tradition". According to the Oxford dictionary, the word "tradition" primarily means: "The transmission of customs or beliefs from generation to generation or the fact of being passed on in this way". Well, following this logic, and Dutchies literal understanding of it, all sorts of sh*t can be called tradition (racism, nationalism, vandalism). You just need to have one idiot born before you to pass it on and voilà – you have a tradition now – being jerks! However, this apparently doesn't always apply. Dutchies, for instance, used to sell people, which doesn't come as a shock knowing how much they love money, but I am sure nobody would dare to call that a tradition. So, it seems that the function of the word "tradition" is to serve as a replacement for common sense. It can apply to benign tomato fights in Spain, but also to female mutilation in more than 30 African countries. Well, how convenient is that.

In any case, I will be spending the next New Year somewhere normal, where only alcoholism and unhealthy food are considered appropriate for the occasion.

Irena Boskovic,
teacher and researcher at FPN

This column reflects the personal views of the author

British students keep their rights after 'hard' Brexit

Pro EU-march in London in 2018 Photo: Wikipedia

If the United Kingdom leaves the European Union without a deal, British students studying in the Netherlands need not worry. They can continue their studies under the same conditions.

Chances of a 'hard' Brexit have increased, after a big majority of the British parliament voted against prime minister Theresa May's proposal

on Tuesday.

Minister Blok wrote to the Second Chamber that British students who are currently studying in the Netherlands, in the case of a 'no deal' scenario on 30 March, will keep their entitlement to student financing. In addition, they will not need to pay more than the statutory tuition fee. They do need to comply with the other conditions that apply to EU citizens.

British students arriving in the Netherlands after Brexit, will be considered as citizens from outside the European Economic Area in the case of a 'no deal'. They will then pay the same higher institutional tuition fees and not receive student financing, just like for example Chinese students.

HOB, Oscarine Vonk

Weekly deployment of 'student' investigating officers to stop

The structural deployment of investigating officers (in Dutch buitengewone opsporingsambtenaren or boa's), who have been riding around Maastricht dealing with student disturbances two evenings a week since March 2017 until July 2018, will stop. Instead, residents and students will first have to try and solve their problems themselves. There should also be a central complaints desk for disturbances.

These are the main recommendations from the evaluation report of the Student & Livability (Student & Leefbaarheid) pilot project. The aim of this trial was to improve the relationship between students and other citizens. The report states that using students as investigating officers for this purpose is not a "feasible" instrument; at any rate, not during the winter months. The advice is to only use the investigating officers "during busy periods or in combination with other tasks for such officers". During the trial, the officers patrolled between

ten and two o'clock at night. Most reports concerned noise disturbance. Student houses causing problems received two warnings and upon a third incident a fine of 1,000 euro would follow. A first warning was issued a total of 75 times, a second warning three times. Nobody received a fine. There were doubts about whether such a fine was legally tenable – doubts that were also shared by the city council – and could therefore not be tested.

People in neighbourhoods were glad to see the officers: talks showed that "they liked seeing that order was being maintained and action was taken when students caused a disturbance." This is understandable, the report states, but there are other actions or measures that produce better results. Under the motto "Prevention is better than cure" the report advises the city council to put more effort into preventative measures, such as youth neighbourhood mediation – with volunteers supervised by a professional mediating in conflicts among youths themselves or between youths and adults –, a

website, an INKOM video, a postcard with an invitation to make acquaintance, and especially to urge residents to approach students about their behaviour. The pilot showed that the students are often not aware that they are causing a disturbance and usually promise to take others into consideration next time. If all that doesn't work, the police can intervene by issuing fines or even by confiscating equipment.

There must also be a single complaints desk, with continuing attention "for the more specific character of student disturbance." Preferably a permanent civil servant from the city. The pilot project actually showed that noise disturbance is not mainly a student problem. Moreover, it is unclear whom people should approach when they have a complaint: the police, the local authority or building owners? This lack of clarity is discouraging for those reporting complaints, the report says.

Yuri Meesen

Three refugee grants for UM

Twelve academics who fled their homelands because of war or other threatening situations, will be able to carry out scientific research for one year in the Netherlands paid for by NWO. The UM managed to acquire three grants for the Refugees in Science (Vluchtelingen in de Wetenschap) subsidy programme.

Mohamed Kassem, a Syrian neurosurgeon from Aleppo, is going to work at Carim, the

research institute for cardiovascular diseases. He will use MRI techniques to map the details of arteriosclerosis, the removal of plaque reduces the risk of cerebral infarction in some patients.

Then there is Musa Idris, also from Syria, who is a graduate of Molecular Biology from Damascus University. He is going to develop a 3D model to investigate whether the intestinal nervous system plays a role in

the development of intestinal cancer. Idris is already assured of a PhD contract.

Erman Atak is from Turkey and will carry out research for a year at the Faculty of Arts and Social Sciences. He is going to look into lobby groups that try to influence the EU's military operation Sophia – against migrant smugglers. NWO has made a total of 750 thousand euro available for academic refugees.

HOP/MT

“This isn’t a sales pitch, it’s just the truth”

Quinten Eitjes (20, second-year student of Arts and Culture) works sixteen hours per week, earning 10.50 euros net per hour.

(Wo)man
at work:
Employee
Laundromat
Jekerkwar-
tier

Quinten Eitjes Photo: Loraine Bodewes

Is laundry your thing? “Not really, actually”, chuckles Quinten Eitjes, second-year student of Arts and Culture. Do you wash your own clothes and bed linens? “No, my mother does.” We’re sitting in the small canteen of Laundromat Jekerkwartier on the Karveelweg in the Beatrixhaven area. We’ve just completed a tour of the building. A large hall houses man-sized clothes dryers, a long row of washing machines hard at work, and large tables for folding laundry. Further down the hall is an ironing area; next to it are empty laundry baskets, stacked neatly on top of each other, and full laundry bags waiting patiently for their turn. Laundry may not really be his thing, but Eitjes talks passionately and at length about the laundromat. It’s a family business, he explains, headed by his father (owner) and mother and managed by his older sister, who is five years his senior. They have about fifteen hundred customers: primarily residents of elderly care facilities, but also clients of an addiction rehabilitation centre for youth in Brabant.

Ah... this information conjures up images of name labels on trousers and shirts. Wrongly so, as it turns out. “We don’t have to label our laundry. Our laundromat offers ‘personalised laundry’”, he says proudly. In other words: they use one washing machine per customer, loaded with all their socks, towels and tops. “In our ten years of existence, we’ve never lost even a single washcloth. And we’ve only had, say, three dye transfer mishaps, which are always reimbursed. This isn’t a sales pitch, it’s just the truth.”

Hard work

The company is growing very fast, explains the student, who performs a broad range of tasks related to administration, marketing and the website. He and a webmaster are currently working on a new website, which, just like the old one, contains a list of vacancies. “We’re continuously looking for new people, actually, including someone to fold laundry for six to eight hours on Saturdays – might be a nice job for a student.” He also stays in touch with their

accountant, wrote the text for their laundromat flyer, comes up with new labels for the laundry baskets, and visits potential customers with his father. And every three months, he orders about eighty fruit pies for the employees of the elderly care facilities who drop off clean laundry at their residents’ doors every week. The laundry is delivered by Jekerkwartier’s drivers. Eitjes also worked as a driver for a while, but had to stop because of a knee injury. “It’s hard work, dragging carts around, carrying fully loaded baskets.” There’s a knock at the door. It’s one of the drivers, looking for Eitjes’s father. “He’s not here, but I might be able to help?” They have a short chat about the torn-up streets – “it’s a right mess” – in Campagne, a neighbourhood of Maastricht; the construction work doesn’t make delivering laundry any easier. “Were the customers satisfied?” asks Eitjes. Smiling broadly, the driver says, “They always are when they see me.”

Brains

Yes, says the second-year student of Arts

and Culture, he would like to take over the company one day. “My father says: with your brains, you’ll be able to take my place. It’s not a golden throne, it’s hard work, but we do see opportunities to expand into the rest of the country. We offer something large laundromats can’t offer – personalised laundry.” In that case, shouldn’t he be studying something else? International Business? Economics? “My parents said: go to university, study a subject you like, and then you’ll see whether or not you end up in the business. I decided to study Arts and Culture because I’m interested in politics, culture, anthropology. I’m not at all interested in economic and management theories. I’m interested in the practice. We always talk about the business at the dinner table. It’s our thing, which is nice, especially now things are going so well.”

Riki Janssen

Not more psychologists, initially, but shorter waiting times of a maximum of four weeks. How does the team of student supervisors at Maastricht University plan on managing that? Among others by focussing more on prevention, says the new plan for student well-being.

The magic word is communication about what the UM has to offer for students who want more insight into their problems or look for support.

New plan for student well-being

Shorter waiting times UM psychologists, emphasis on prevention

Photo: Picasa

The University Council approved the proposals last December. The necessary 250 thousand euro will be paid from the money that has become available by the abolishing of the basic grant system, the student loan funds that must be spent on the improvement of education. The supervision of students is an important theme in this.

We hear more and more stories about how hard student life is today. A majority appears to be suffering from anxieties and depressions. The reason? Study stress is mentioned often, as well as the energy it takes to build up a new social life, the addiction to social media, and the fear of missing out. But how many are really suffering from problems? There are no hard figures, at least not in Maastricht. That

“Students should learn to recognise the signals of stress or loneliness”

is why the UM is going to participate in the Caring Universities project, an initiative embedded within the World Health Organisation. Nineteen affiliated Dutch and foreign universities are going to distribute questionnaires among their students asking them about their mental well-

being and start an experiment with e-health modules (about anxiety and depression, for example).

The UM's new well-being plan focuses mainly on prevention and resilience. “Students should learn to recognise the signals of stress or loneliness and know where they can go for help,” says Mieke Jansen, team leader of psychologists and career services. An appointment with the UM psychologist is not always necessary. Group training on stress management or fear

of failure can provide a great deal of insight, says Jansen. “Since September, we have gone from 28 to 78 lessons.” In addition, there will be a pool of “external” trainers for these group trainings. Therefore, the UM psychologists can spend more time on individual appointments. Furthermore, the annual well-being will be extended; there is even talk of a ‘movement’. The activity week has been taking place since 2017, in autumn, and was initially organised by University College Maastricht, the psychology faculty and the team of student supervisors. In 2019, four faculties are expected to join, and by 2020 the entire UM should be covered. The well-being ‘movement’ is described as being an extracurricular education module with lectures, workshops, and film events, which students can take part in voluntarily. There will also be a website. Something else that should add to the students’ well-being is better coaching by lecturers and support from fellow-students, much like the existing ISAP programme in which senior students help new international

students find their way in the city. This year, there will be a number of different pilot projects in faculties, for example in the Faculty of Psychology and Neurosciences, where a buddy system for non-European master’s students will be introduced.

There are no vacancies for extra UM psychologists (now six, not fulltime) yet, but waiting times will be reduced to a maximum of twenty working days. Students have to deal with thirty to even forty working days at the moment. A walk-in consultation with the UM psychologists should help students on their way more quickly. According to Jansen, such a meeting should lower the threshold for someone to take part in group training sessions or to ask for help outside the UM in the case of more serious problems.

Lastly, this year there will be a “solid” communication plan, because providing information is still not perfect, says Jansen. A part-time communication assistant will be appointed.

Het is een vertrouwd beeld: rokers bij de uitgang van de Universiteitssingel 50. Niet alleen studenten en medewerkers van de UM paffen er op gezette tijden, maar ook artsen en verpleegkundigen van het ziekenhuis. Het is een doorn in het oog van longarts Geert-Jan Wesseling. “Even later staan diezelfde verpleegkundigen namelijk met stinkende kleren aan het bed van de patiënt advies te geven over een gezond leven. Dat geldt ook voor personeel dat in de auto naar het werk rookt, dampend lopen ze de afdeling op. Een uur later ruik je ze nog.”

Wat te doen? “Wat mij betreft stokslagen, op z'n Saoedisch”, zegt Wesseling met de nodige ironie. “Of korten op salaris. Als het maar stopt.”

Wesseling maakt deel uit van de werkgroep die plannen heeft uitgewerkt voor een rookvrij ziekenhuisterrein. Die liggen op dit moment bij de medezeggenschap: de cliëntenraad en de Commissie Medisch-Ethische Aangelegenheden. Al in 2017 heeft de koepel van UMC's - de Nederlandse Federatie van Universitair medische centra (NFU) - een intentieverklaring getekend om roken te ontmoedigen. Dat betekent: niet roken in en rondom de gebouwen, patiënten stimuleren om te stoppen, en artsen en verpleegkundigen aanmoedigen om niet te

roken tijdens het werk. Aan het UMC Utrecht is het al zover, sinds vorig jaar oktober. Op het UMC Groningen - kartrekker onder de UMC's - mag vanaf januari 2019 nergens meer worden gerookt.

Lancet

De hele zorg moet in 2030 rookvrij zijn, zo valt te lezen in het Nationale Preventieakkoord van staatssecretaris Paul Blokhuis. Voor het onderwijs zijn de plannen minder stellig. Alleen op schoolpleinen mag in 2020 niemand meer roken, zegt prof. Onno van Schayck, nauw betrokken bij de totstandkoming van het akkoord. “Universiteiten zijn strikt genomen niet verplicht om hun terrein rookvrij te maken. Wel moeten ze in 2022 alle rookruimten sluiten, maar dat geldt voor alle openbare gebouwen.”

Toch steekt de wens voor een rookvrije campus hier en daar de kop op: de universiteiten van Tilburg, Rotterdam en wederom Groningen lopen voorop. In Groningen hangen sinds september op universitaire panden borden en posters met 'Smoke-free zone'. Twente overweegt zelfs om ook de studentenwoningen op de campus rookvrij te maken. De UM zit niet in de kopgroep en dat valt te betreuren, vindt Marc Willemsen, bijzonder hoogleraar tabaksontmoediging. “Je zou dat namelijk wel verwachten aangezien de vakgroepen huisartsgeneeskunde en gezondheidsbevordering, en het instituut Caphri relatief veel onderzoek doen naar stoppen-met-

roken.”

Ook liet de UM eerder verstek gaan bij het Maastrichtse Catch-onderzoek, waarbij bedrijven hun rokende werknemers aanmoedigen om te stoppen door een (geld)beloning in het vooruitzicht te stellen. Ruim zestig bedrijven en instellingen, waaronder de Radboud Universiteit, deden aan het onderzoek mee, recent gepubliceerd in de *Lancet Public Health*. “De UM haakte om onduidelijke redenen af”, zegt projectleider Van Schayck. “Jammer, ik was daar zeer verbaasd over, geen mooi voorbeeld.”

Touwtje

Dat de UM niet aan Catch meedeed en niet in de voorste gelederen zit, is niet erg, zegt collegevoorzitter Martin Paul. “Ik vind het niet zo belangrijk om de eerste te zijn, het draait om zorgvuldigheid. We steunen nu in ieder geval de plannen van het ziekenhuis om de Health Campus in 2021 geheel rookvrij te maken.” In en rondom alle universitaire panden op deze campus mag dan

nergens meer worden gerookt. Paul ziet de campus in Randwijck als een proeftuin. “Hier kunnen we nuttige ervaring opdoen. Wat je bijvoorbeeld niet wilt, is dat het probleem zich verplaatst. Dat rokers vaker thuis gaan werken, en misschien kleine kinderen mee laten roken. Ook wil je niet

“Betutt Dat st zijn we VOOR

*Universiteit, ziekenhuis, Mecc, Maast
2021 mag in en rondom de gebouwen
worden gerookt. Dat staat althans in
ziekenhuis, dat zelf al in 2020 oversto
achter dez*

Tekst: Maurice Timmerman

randwijck per 2021

betuttelend? stadium al lang erbij”

ro Kliniek, Scannexus. Vanaf januari van de Health Campus nergens meer de nieuwste antirookplannen van het ag hoopt te gaan. De UM schaart zich e plannen.

Illustratie: Simone Golob

dat studenten en medewerkers stiekem een sigaret gaan opsteken. De binnenstadfaculteiten volgen in een later stadium. Binnenkort zullen we de medezeggenschap bij de plannen betrekken.”

Randwijck valt makkelijker af te grenzen, zegt Nanne de Vries, vice-decaan

achter de rug. De maatregelen zijn bedoeld om de gezondheid van medewerkers, jong en oud, te beschermen. Ooit voelden die maatregelen misschien als betuttelend, maar dat stadium zijn

van de Faculteit Health, Medicine and Life sciences. “Je kunt daar bij wijze van spreken een touwtje omheen spannen. Dat gaat in de binnenstad niet, daar liggen de universitaire panden overal en nergens. Hoe je die geheel rookvrij maakt is nog niet duidelijk.”

Betuttelend

De aanpak van het ziekenhuis is volgens Willemsen, die optreedt als adviseur, buitengewoon grondig. “Ik was zeer onder de indruk. Men gaat niet alleen verbieden, maar ook voorlichting geven en een vangnet verzorgen. Je moet medewerkers helpen met stoppen en zeker de verstokte rokers empathisch bejegenen. Die zitten niet op een preek te wachten, hebben waarschijnlijk al meerdere stoppogingen

we al lang voorbij.”

Toch zetten sommige rokers zich schrap, weet Denis Florack, directeur van het facilitair bedrijf. “Bij antirookbeleid is er altijd weerstand. Rokers zijn ziek, verslaafd, doen alles om een sigaret te kunnen opsteken.” Het lijkt Wesseling een goed idee om zware rokers een beloning in het vooruitzicht te stellen à la het Catch-project. “Het gekke is dat je ongezonde gewoonten beloont, en gezond gedrag niet. En dat je politieagent moet spelen om te controleren of ze echt zijn gestopt. Je wilt mensen niet aanzetten om heimelijk te paffen, maar een gevoel van gedeelde verantwoordelijkheid kweken. Toch is Catch wat mij betreft een poging waard. We hebben het in de plannen opgenomen als aanbeveling.” De Vries, tevens hoogleraar gezondheidsbevordering, zou een oude afspraak nieuw leven in willen blazen: namelijk dat artsen bij elk consult het rookgedrag ter sprake brengen. “Dat is nooit gebeurd, terwijl alle handboeken over gezondheidsbevordering dat aanraden. Waarom? Omdat de gang naar het ziekenhuis voor veel mensen een dramatische gebeurtenis is, waarbij ze ontvankelijk zijn voor gezondheidsadvies. Als een dokter op zo'n moment tegen je zegt ‘dat komt door het roken’, dan maakt dat indruk.”

Wandelaars

Volledig rookvrij zal het MUMC niet worden.

Mensen die terminaal zijn - de zogenoemde schrijnende gevallen en laatste wens-rokers - moet je een gedoogplek gunnen, vindt Wesseling. “Maar als het aan mij ligt, kunnen rokers daar niet zomaar binnenlopen. Bij wijze van spreken moeten ze de sleutel ophalen op de kamer van Marja Van Dieijen (voorzitter van de raad van bestuur, red.). Ook de rookruimte op de psychiatrische afdeling zal intact blijven. Een soort reseravaat, dat elke week een schilderbeurt nodig heeft. Om je dood te schamen eigenlijk.” Iets anders: wat doe je met voorbijgangers die niets met de UM of MUMC te maken hebben? Met wandelaars bijvoorbeeld? Willemsen: “In een rookvrije zone geldt het verbod ook voor hen. Het zijn in dat geval gasten die zich evengoed moeten voegen naar de regels. Daarvoor huur je geen bewaking in, en je schuift het ook niet op het bordje van de portier. Spreek mensen er gewoon op aan, zoals je dat ook met rokende collega's zou doen.”

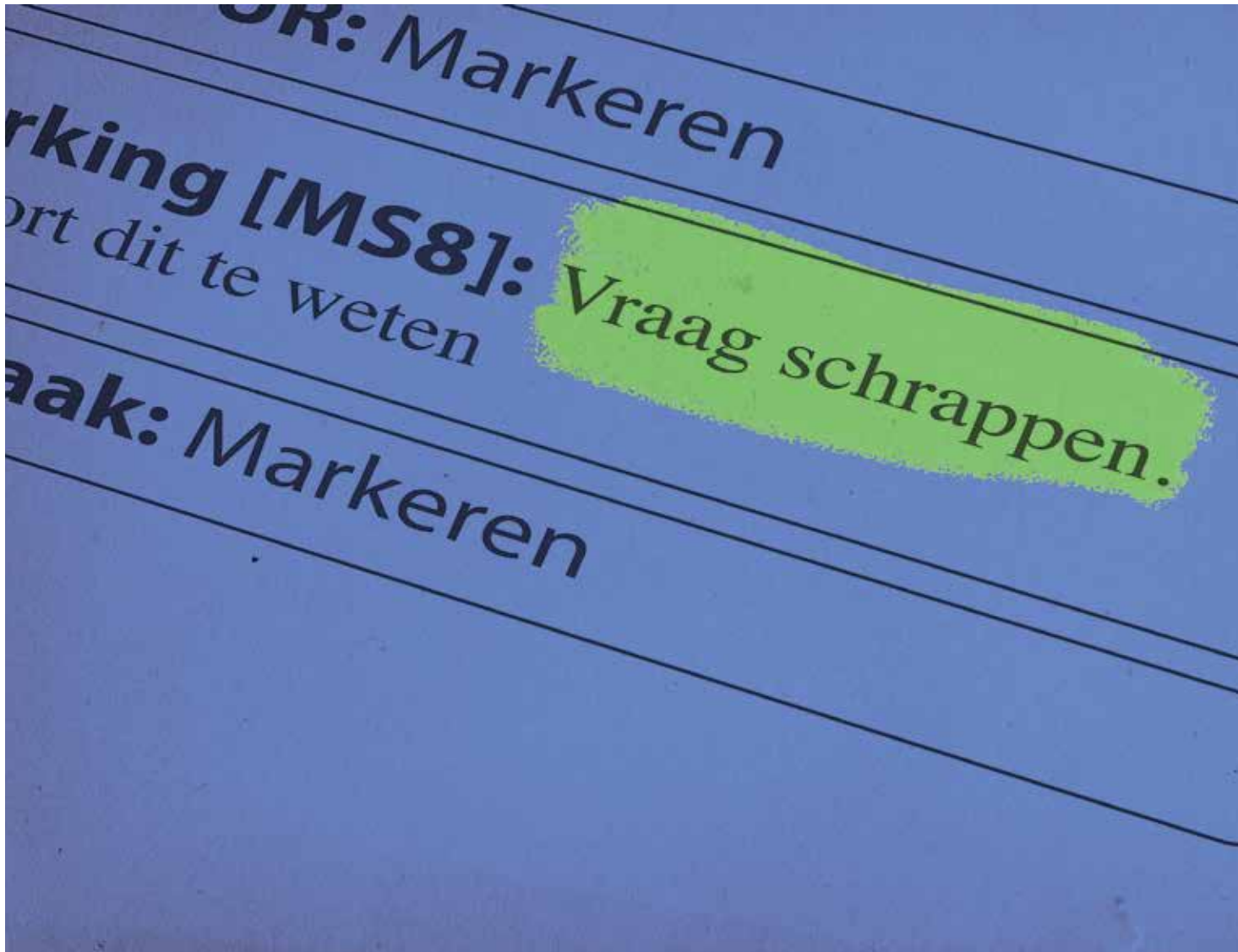
Stoppen met PAS

Wie wil stoppen met roken, kan wachten op een geldbeloning via Catch of meteen gebruik maken van het online programma PAS, eveneens gebaseerd op Maastrichts onderzoek. De kracht van PAS is dat rokers na het invullen van vragenlijsten persoonlijk advies krijgen. Dat verschilt al naargelang het rookgedrag, de houding tegenover stoppen, het zelfvertrouwen (self-efficacy), et cetera. Uit meerdere studies blijkt dat het programma effectief is. Amsterdamse onderzoekers (UvA) zijn PAS nu verder aan het ontwikkelen. Maakt het ook uit hoe rokers de informatie gepresenteerd krijgen? Sommigen willen het liefst alle details en maken daaruit zelf een keuze, anderen zijn meer gebaat bij een welomlijnd advies.

PAS staat sinds december online: www.persoonlijkstopadvies.nl

Laatste rapport WODC-affaire

Maastrichtse hoogleraar Frans Leeuw gevoelig voor politieke druk

Afbeelding: Nieuwsuur site

Frans Leeuw, deeltijdhoogleraar aan de Universiteit Maastricht en tot afgelopen zomer directeur van het wetenschappelijk onderzoeksinstituut van het ministerie van Justitie en Veiligheid, bleek gevoelig voor politieke druk. Dit blijkt uit een afgelopen dinsdag gepresenteerd rapport. Een vorig jaar aangestelde onderzoekscommissie nam de onafhankelijkheid van het WODC onder de loep en concludeert nu dat ambtenaren van het ministerie regelmatig hebben geprobeerd de inhoud van onderzoek te beïnvloeden. Leeuw stond daar voor open.

De voormalig directeur wordt vooral geportretteerd als een zwakke leider die zijn mensen onvoldoende beschermd of serieus nam. “Er is een terugkerend patroon” van beïnvloeding vanuit het ministerie, schrijft de onderzoekscommissie die een jaar geleden aan het

werk is gezet door minister Ferdinand Grapperhaus van JenV. Zij richtte zich op de vervlechting tussen politiek (ministerie) en onderzoek (WODC). Onder leiding van Marc Hertogh, hoogleraar in Groningen, voerde de commissie gesprekken met betrokkenen, werd er een meldpunt in het leven geroepen voor klachten en een enquête verspreid onder WODC-werknemers, externe onderzoekers en ambtenaren van het ministerie.

Hertogh kenschetst een machtscultuur, “een spel van duwen en terugduwen” waarbij de WODC-onderzoekers hun inhoudelijke onafhankelijkheid “steeds opnieuw moeten bevechten”. Dit gebeurde vooral bij politiek gevoelige onderwerpen. Meestal werd er hard genoeg teruggeduwd, maar dat lukte niet altijd. De wetenschappelijke integriteit is hier geschondden, luidt de conclusie. Tegelijkertijd gelooft de commissie niet dat dit op grote schaal gebeurde.

Track changes

Wat de rol van voormalig directeur Leeuw betreft: een deel van de WODC-werknemers had niet alleen te maken met ongewenste beïnvloeding van beleidsambtenaren maar ook van de eigen leidinggevenden. Uit een enquête blijkt dat tussen de 5 en 10 procent weleens het verzoek heeft gehad van het afdelingshoofd of de directeur om, tegen hun eigen overtuiging in, gehoor te geven aan een verzoek van justitieambtenaren, om een publicatie uit te stellen of om conclusies te wijzigen.

De commissie verwijt Leeuw zijn “zorgplicht” onvoldoende serieus te hebben genomen. Medewerkers hebben zich niet altijd beschermd gevoeld. Dat hij niet genoeg voor zijn mensen stond, blijkt ook uit een medewerkerstevredenheidsonderzoek uit 2016 – hij scoorde op dit punt een 5,4. Verder is de WODC-leiding in “meerdere onderzoeksdossiers in meer of min-

dere mate gevoelig gebleken voor beleidsdruk”. In het rapport komt een WODC-medewerker aan het woord over de korte lijntjes tussen Leeuw en de justitietop: “De beleidsdirectie kan de [voormalig] directeur [WODC] bellen en dan vinden ze een gewillig oor.” Een ander merkt op: “Het is een angstige gebeurtenis geworden, de gang naar de [voormalig] directeur [WODC]. Hij gaat nu met track changes in de tekst en dan gaan de versies heen en weer. Als je geen gedoe wilt, neem je het over.”

Zwakke basis

De commissie beticht Leeuw niet expliciet van een gebrek aan wetenschappelijke integriteit, maar stipt wel zijn gevoeligheid voor politieke druk aan. Het is juist dit element waar UM-rector Rianne Letschert en decaan Jan Smits van de rechtenfaculteit naar zullen kijken. De vraag is of dit rapport voldoende munitie oplevert – heeft hij wel of niet integer gehandeld als wetenschapper? – voor eventuele maatregelen. Leeuw is bijna met pensioen, maar nog steeds in dienst. Volgende week zal er meer duidelijkheid zijn; de rector laat weten tijd nodig te hebben om het rapport te bestuderen.

De WODC-affaire werd eind 2017 aangekaart door televisieprogramma *Nieuwsuur*. Vanuit de politieke top zou te veel sturing zijn op het werk van het WODC. Dat zei een inmiddels gepensioneerd medewerkster die intern haar beklag had gedaan, maar geen gehoor vond. Een centrale rol was weggelegd voor Leeuw die eigenhandig teksten zou hebben aangepast na druk vanuit het ministerie. Naar aanleiding van die onthullingen stelde Grapperhaus drie onderzoekscommissies in. Al na het eerste rapport, vorig jaar juni, waaruit bleek dat Leeuw onzorgvuldig was geweest in de afhandeling van de klacht van de medewerkster, trad Leeuw terug als directeur van het WODC. Hij bleef wel hoogleraar in Maastricht. Minister Grapperhaus van Justitie en Veiligheid noemt “de huidige positionering van het WODC” een “zwakke basis voor onafhankelijk functioneren” en kondigt in een brief aan de Tweede Kamer een aantal maatregelen aan: er komt een nieuwe directeur bij het WODC die achter zijn mensen staat, net als een *chief science officer* die de onafhankelijkheid bewaakt, het WODC wordt buiten het ministerie in een ander gebouw gehuisvest en de onafhankelijke positie van het instituut wordt in een ministeriële regeling vastgelegd. Ook worden de regels voor beleidsonderzoek aangescherpt.

Wendy Degens

Betere coaching docenten en steun medestudenten

Vervolg van pagina 1

het University College Maastricht, de psychologiefaculteit en het team studentenbegeleiding. In 2019 moeten er vier faculteiten aansluiten, in 2020 de hele UM. De well-being *movement* wordt omschreven als een extra-curriculaire onderwijsmodule met lezingen, workshops en filmavonden waar studenten vrijwillig aan mee kunnen doen. Ook komt er een website.

Wat het studentenwelzijn eveneens ten goede moet komen: betere coaching van docenten en steun van medestudenten, zoals het bestaande ISAP-programma waarbij een ouderejaars een nieuwe internationale student wegwijs maakt in de stad. Dit jaar zullen er verschillende pilots plaatsvinden in faculteiten, zo gaat men bij de faculteit psychologie en neurowetenschappen aan de slag met een buddysysteem voor niet-Europese masterstudenten.

Er komen vooralsnog geen vacatures voor extra UM-psychologen (nu zes, niet fulltime), hoewel er in het plan op termijn wel ruimte is voor uitbreiding, licht Jansen toe. “We gaan die fte dan niet in individuele gesprekken investeren, maar juist in preventieve activiteiten.” Wel wordt beloofd de wachttijd te verlagen naar maximaal twintig werkdagen (deze is nu dertig of zelfs veertig werkdagen). Een inloopkwartier bij de psychologen moet studenten sneller

op weg helpen. Volgens Jansen verlaagt zo’n ontmoeting de drempel om aan groepstrainingen mee te doen of om hulp buiten de UM te zoeken voor ernstige problematiek. Tot slot: er komt dit jaar een “degelijk” communicatieplan, want de voorlichting verloopt nog gebrekkig, zegt Jansen. Parttime wordt een communicatiemedewerker aangesteld.

Wendy Degens

Ouderen eten
bij **Circumflex**

Kienen, boerenkoolstamppot, en 5000 liter bier

“Het eten is lekker, maar straks wil ik wél een biertje”, lacht een oudere man met een bril naar een lid van studentenvereniging Circumflex. Hij en dertien andere bewoners van verzorgingshuizen in Maastricht hebben net gehoord dat er vijfduizend liter in de kelder ligt, dus dat moet er wel vanaf kunnen. De ouderen zijn deze zondag 13 januari uitgenodigd door de goededoelencommissie van de vereniging voor een warme lunch en een potje kienen.

“We wilden graag iets doen voor de stad”, vertelt Janne Lemmens, commissaris Intern bij Circumflex. De Week tegen Eenzaamheid (in oktober) zorgde voor de inspiratie voor dit initiatief. Lemmens belde met wat zorgorganisaties en Envida had interesse. “We wilden er eerst een dinertje van maken, maar zij adviseerden ons om het simpel te houden. Daar doe je de mensen het meeste plezier mee.” Dus zit iedereen – studenten en ouderen door elkaar heen – nu achter een bord boerenkoolstamppot met worst, gemaakt in de eigen keuken van Circumflex. Vooraf heeft voorzit-

ter Daan ten Haaf een rondleiding gegeven door de sociëteit aan de Capucijnenstraat en uitgelegd hoe dat nou eigenlijk werkt, zo’n studentenvereniging. Wat is bijvoorbeeld het verschil tussen een jaarclub en een dispuut? En hoe zorgen ze ervoor dat ze goede vrienden met de buurt blijven? Toch blijven er nog genoeg vragen over. “Moeten jullie dat nu allemaal verplicht aan”, vraagt een man, wijzend op de ingelijste vestjes die aan de muur hangen. “Dat vind ik wel streng hoor.” “Daar kiezen we zelf voor”, lacht de studente terug. Ze legt uit dat de vestjes

alleen voor commissieleden zijn, maar dat ook de gewone leden een dresscode hebben tijdens borrels: jasje, dasje met een blauwe broek of rok. Meneer vindt het nog steeds streng. “Of is het zoals bij een harmonie? Dat jullie trots zijn dat je hierbij hoort, trots op je uniform?” Daar kun je het inderdaad mee vergelijken, knikt de studente. Straks gaat het kienen (bingo voor de niet-Limburgers) beginnen. De prijzen – minicactusjes, chocola, een puzzelboekje – liggen al klaar op een statafel. “Een van onze leden is een echte Maastrichtenaar, hij gaat het presen-

teren”, vertelt Lemmens. Ze wordt onderbroken door een van de begeleiders van Envida, die haar wil bedanken voor de middag. “De mensen voelen zich op hun gemak, dat merk je. Het is echt een uitje voor ze.” Het wordt bevestigd door iedereen aan tafel, al wil een mevrouw wel iets opmerken. “De gemeente zou veel meer voor jullie moeten doen”, zegt ze beslist. “Kijk nou, hoe donker het hier binnen is. En er is helemaal geen tuin.”

Zing, vecht, huil, bid, lach, werk en bewonder

Ik ben een goede vriendin omdat... ik gezellig ben, de gangmaker van de groep. Ik ben gewoon leuk, haha. Normaal ben ik niet zo arrogant hoor.

Favoriete leeftijd? Nu denk ik, ik hoef niet opnieuw achttien te zijn en het allemaal nog eens te doen. Mijn minst favoriete leeftijd was dertig. Ik had huisje, boompje, beestje, maar geen man en dat wilde ik wel graag. Datzelfde jaar ontmoette ik mijn man. Veertig worden vond ik dan weer helemaal niet erg.

Belangrijkste les van je ouders? Ik heb het niet per se van mijn ouders geleerd, maar het was voor jezelf opkomen. Tijdens mijn opleiding en later werk in de IT was ik vaak de enige vrouw in een mannenwereld. Dan moet je jezelf waarmaken. Wat ik wel van huis uit heb meegekregen is een gevoel van waardigheid, dat ik er mag zijn. Mijn ouders zeggen altijd dat ze trots op me zijn.

Grootste angst? Ik heb faalangst, kan me druk maken over de vraag 'heb ik het wel goed gedaan?'. Ik mag er als persoon zijn, maar dat betekent niet dat ik alles weet of goed doe.

Wat mensen niet van mij verwachten. Dat ik sinds mijn veertiende toneel speel, al die tijd bij dezelfde vereniging. Ik was toen best verlegen, nu nog wel eens in gezelschap. Vroeger ging ik voor de grootste rol, nu voor die met de minste tekst. Het kost veel tijd, je moet je er helemaal aan geven. Soms sla ik een jaar over. Dan werk ik achter de schermen. Het leukste vind ik kluchten, vooral als ik een typetje mag spelen. Zoiets blijft mensen lang bij.

Introvert of extrovert? Licht eraan waar het over gaat. Soms ben ik heel open, ik durf me kwetsbaar op te stellen. Maar is iets privé dan is het ook echt privé.

Er gaat niets boven Maastricht. Ik ben geboren in Maastricht en heb hier bijna mijn hele leven gewoond. Ik heb samengewoond in Bemelen en op kamers gezeten in Smeermaas, maar dat was het. Hier is mijn leven, hier zijn mijn herinneringen en de mensen om wie ik geef, het voelt vertrouwd. Dus ja, Maastricht is mijn eerste keus. Maar was ik in Utrecht geboren, dan had ik dat gezegd.

Ik had graag een zus gehad. Ja, dat was heel fijn geweest. Als enig kind sta je er alleen voor als er bijvoorbeeld iets met je ouders is. Er is niemand op wie je kunt terugvallen. Maar ik heb een nichtje met wie ik veel op trek. Ze werkt in het AZM, soms gaan we samen lunchen. Met kerst kwam ze ook met haar gezin. Ik was zelfs aanwezig bij de geboorte van haar zoon.

Naam: Rosanne Janssen (1973, Maastricht) * **In het dagelijks leven:**

informatiemanager bij de faculteit psychologie en neurowetenschap en OBP-lid van

de faculteitsraad * **Burgerlijke staat:** getrouwd met Theun * **Woont in Maastricht**

Foto: Loraine Bodewes

“
Als je eenmaal de juiste persoon hebt gevonden, is de liefde niet moeilijk
”

Kinderen: leuk, maar ik ben blij als ze weer naar huis gaan. We hebben geen kinderen. Dat hadden we wel gewild, maar het is niet gelukt. De medische molen wilden we niet in, we besloten dat het zo oké was. Uiteindelijk zijn we ook gelukkig zonder. Het heeft natuurlijk ook voordelen. Een reis van drie weken naar Amerika, dat gaat makkelijker zonder kinderen.

Wie vindt jou niet aardig? Ik hoop niet veel mensen. Ik wil graag aardig gevonden worden, pas me ook aan zodat mensen me aardig vinden. Dat is misschien niet mijn beste kant. Die faalangst komt hier ook om de hoek kijken. Ik ben onzekerder dan mensen denken. Ik hoor soms dat het lijkt alsof ik heel duidelijk weet wat ik wil, maar dat valt tegen.

Ik ben one of the guys. Ja, vroeger al. Ik ging hutten bouwen met de jongens uit de straat. Mijn zakgeld ging op aan spijkers. Ik ben een echte bèta. Als ik niet per se op mijn achttiende had willen gaan samenwonen dan was ik wiskunde gaan studeren. Maar dat was er niet hier in de buurt. Ik heb even kennistechnologie in Maastricht gestudeerd, maar dat was toen nog niet de opleiding die het nu is. Uiteindelijk werd het hbo Information Research Management en later de master technische informatica aan de Open Universiteit.

Wat wil je aan jezelf veranderen? Mijn gewicht. Dat is altijd een gevecht geweest. Het gaat op en neer. Ik kan heel goed afvallen, maar uiteindelijk hou ik toch meer van lekker eten.

Mijn geld gaat op aan... vroeger aan boeken, maar sinds ik een Kobo Plus-abonnement heb hou ik geld over. Daarmee kun je onbeperkt e-boeken lezen. Ik lees heel veel, afgelopen jaar 75 boeken. Dat hou ik bij op Goodreads, mijn favoriete site. Daar kijk ik ook wat mensen die dezelfde boeken als ik lezen nog meer leuk vinden. Ik hou van thrillers; Stephen King, Karen Slaughter. Biografieën vind ik ook leuk, die van Phil Collins en Steve Jobs. Maar ik lees alles wat los en vast zit. Ik ben heel breed geïnteresseerd, er is weinig wat ik niet leuk vind. Nu gaat mijn geld vooral op aan etentjes buiten de deur, daar houden mijn man en ik van. Sushi is favoriet.

Moeilijkste aan de liefde. Als je de juiste eenmaal gevonden hebt, is het niet moeilijk. Het hoeft geen 100 procent match te zijn, maar het gevoel moet goed zijn. Iemand die op dezelfde manier in het leven staat. Die persoon vinden, dat vond ik het lastigste.

Film: Stan & Ollie

Over troost, verlies, vergankelijkheid

Still uit Stan & Ollie

Het verhaal: Het is 1953. Stan Laurel (Steve Coogan) wil een nieuwe speelfilm over Robin Hood maken. Om de tijd te doden besluit hij samen met Oliver Hardy (John C. Reilly) een theater-tournee in Groot-Brittannië en Ierland te doen. Het is duidelijk, de twee komieken zijn op hun retour en de bezoekersaantallen vallen aanvankelijk behoorlijk tegen. Ook tussen Laurel en Hardy botert het niet, oude pijnpunten komen bovendien. En dan lijkt de tournee opeens aan te slaan en raken de zalen steeds voller. Maar de gezondheid van Oliver Hardy gooit roet in het eten.

Een monument:

- Het is duidelijk dat regisseur Jon S. Baird en de acteurs een hommage wilden brengen aan Laurel en Hardy.
- Steve Coogan en John C. Reilly lijken geweldig op Laurel en Hardy, wat ook nog eens versterkt wordt doordat ze de mimiek en de bewegingen tot in de perfectie weten te imiteren. De herspeelde scènes uit *County Hospital* (1932) en *Way Out West* (1937) treffen precies de juiste toon.
- Het is geen komedie maar een verhaal over vergankelijkheid en verlies. Niet voor niets dat regisseur Jon S. Baird en scenarioschrijver

Jeff Pope gekozen hebben voor 1953, een jaar waarin het tweetal al over hun hoogtepunt heen is.

- Tegelijkertijd is het een film over troost, want naast vergankelijkheid en verlies is er ook loyaliteit en solidariteit.
- Shirley Henderson en Nina Arianda, die mevrouw Hardy en mevrouw Laurel spelen, zijn ook goed op dreef.

Geef mij toch maar Theo Maassen:

- De film is traag. En in de aanvankelijke lege theaterzalen komen de typische gedragingen van Laurel & Hardy, hoewel perfect

uitgevoerd, niet over. Ze doen zelfs een beetje oubollig aan. Iets wat bij de oorspronkelijke Laurel & Hardy nog steeds niet het geval is. Omdat hun humor simpel en niet pretentius is, blijft die tijdloos.

Slotoordeel: Stan & Ollie verheft weemoed en melancholie bijna tot kunst en is een prachtig erbetoon geworden.

Jan Salden

Jan Salden is docent filmtheorie aan de Maastricht Academia of Media, Design & Technology

Klimaatdrammer kiest voor slow tv

Deze week worstelde ik met de keuze van een onderwerp voor mijn stukje. Moest het de minister-president zijn die met een vaasje in de hand het nieuwjaarstuig te lijf wilde? Of de mannenbroeders uit de *bible belt* die over het onderwerp man-vrouw nog eens herhaalden wat zij op grond van Gods woord in de bijbel al eeuwen voor waar houden? Nu ik op maandagmorgen ga schrijven zijn deze onderwerpen al uit het zicht verdwenen. Premier Rutte en de VVD zijn kennelijk aan de verkiezingstournee van maart begonnen. En de immer waakzame columnisten hebben ondertussen door dat een honderdtal 'zware' theologen uit kleine kerkgenootschappen het recht hebben om vanuit hun geprangd gemoed uiteen te zetten wat zij ergens van vinden. Het zou pas raar zijn als zij daarmee zouden ophouden. Over deze onderwerpen wou ik het niet hebben. Ik wil me profileren als *klimaatdrammer*. Nu al hét woord van 2019. Ik houd van *slow TV*. Afgelopen vrijdag vond de 200ste uitzending plaats van een nieuwe *Rail Away*. Sinds 1996 zendt de EO het programma uit. Gemiddeld trekt het zo'n 350 duizend

kijkers. Het verhaal is simpel. Een trein begint zijn reis door een prachtig landschap, passeert onderweg schilderachtige stationnetjes,

neemt onvervaard adembenemende bruggen en soortgelijke constructies, overwint grote hoogteverschillen met gemak, bereikt geheel volgens dienstregeling het laatste station. Dat was het dan. Het zal duidelijk zijn dat niet elk treintraject in aanmerking komt. De makers zullen niet gauw het traject Leiden, Den Haag, Delft, Schiedam, Rotterdam, Dordrecht kiezen voor een uitzending. Gelukkig zijn er overal op de wereld nog plaatsen genoeg om romantisch vervoer te worden in een paar wagons. Nergens hoort men de luidsprekerstem die aankondigt dat de trein naar Maastricht tien minuten later vertrekt. De makers houden zich ook verre van technische informatie. Ze willen ons gewoon iets moois laten zien. Zen voor de ogen, zoals een bewonderende twitteraar het noemt. Ik houd het maar op een voorproefje van het paradijs. De 200ste reis bracht mij op welbekend gebied. Met de Glacier Express van de Furkapas naar Zermatt en nog hoger voor uitzicht op de Matterhorn. En straks op maandagmiddag een herhaling van een unieke tocht naar een berggebied op Taiwan. Doe als ik. Voor uw eigen lol, maar ook om

klimaatoverlast te voorkomen. Laat ik niet merken dat u boekt bij Cor en Don om voor een luttel bedrag verveling te zoeken op Spaanse, Turkse of Gambiaanse stranden. Bestrijd die vorm van charterluchtvaart.

Foto: Loraine Bodewes

Hans Philipsen

Hans Philipsen is oud-rector van de UM

colofon

Redactieadres

St. Servaasklooster 32

Postbus 616

6200 MD Maastricht

(volg routebordjes)

T 043 - 38 85 390

E observant@maastrichtuniversity.nl

W www.observantonline.nl

Stichtingsbestuur

Harald Merckelbach (vz), Sandra Daas,

Catharien Kerkman, Bettina Geiling,

Christoph Rausch

Redactieraad

Piet Eichholtz (vz), Birsan Erdogan, Silvia

Evers, Stephanie Meeuwissen, Thomas

Vaessen, Loes Visser, George Vogelaar

Redactie

Riki Janssen

(hoofdredacteur) 043 - 38 85 384

Wendy Degens 043 - 38 85 382

Cleo Freriks 043 - 38 85 386

Yuri Meesen 043 - 38 85 385

Maurice Timmermans 043 - 38 85 381

Redactie-assistent

Marion Janssens 043 - 38 85 390

Aan dit nummer werkten verder mee:

Nico Baakman, Cato Boeschoten, Wammes

Bos, Irena Boskovic, Hans Philipsen, Jan Salden

Fotografie

Loraine Bodewes, Joey Roberts

Illustraties/Opmaak/Basisontwerp

Simone Golob, www.sgiv.nl

Vertalingen

o.a. door B. Wall & P. Nekeman, Maud

Bovelandier

Druk

Janssen/Pers Gennep

Mededelingen

Voor het inleveren van mededelingen zie

www.observantonline.nl/Mededelingen

of www.observantonline.nl/English/Announcements

Advertenties

Voor regionale en interne adverteerders:

Marion Janssens, 043 - 38 85 390,

marion.janssens@maastrichtuniversity.nl

Voor overige adverteerders:

Bureau Van Vliet, 023 - 57 14 745,

m.dewit@bureauvanvliet.com

Internet: www.bureauvanvliet.com

(Voor Paarltsjes zie info bij Paarltsjes)

Abonnementen

Observant wordt gratis verspreid op

de universiteit en op diverse locaties in

Maastricht.

Belangstellenden kunnen Observant

thuisgestuurd krijgen voor € 37,00 per

academisch jaar.

HOP

Observant is aangesloten bij het

Hoger Onderwijs Persbureau

© Stichting Observant

Niets uit deze uitgave mag zonder

voorafgaande schriftelijke toestemming van de

hoofdredacteur geheel of gedeeltelijk worden

overgenomen

Voor hetzelfde geld staan de paarltjes

iedere week ook op internet:

www.observantonline.nl

paarltsjes

KANKERONDERZOEK IS KOSTBAAR

ZOWEL IN TIJD ALS IN GELD! MOGEN

WIJ EEN BEETJE VAN JE TIJD? HELP

MEE COLLECTEREN! VAN 4-2 T/M 9-2

P.VANBALLEGOOIE@HFL.NL

New scissors in town: Mon Reve

(Mariastraat 21). Student price: haircut

women €15; men €11. Call 0634934155 or

drop by. Student loyalty card.

Boekhandel

DE TRIBUNE

Kapoenstraat 8-10

6211 KW Maastricht

Telefoon (043) 325 19 78

Witloof (from Belgium) zoekt vriendelijke

jobstudent om bediening te versterken voor

1/2 dgn pw. Solliciteer: info@witloof.nl

www.witloof.nl 0433233538

Paarltsjes

Download het paarltjesrooster op www.observantonline.nl Vóór dinsdag

16.00 uur ingeleverde Paarltsjes verschijnen de donderdag daarop in

de krant. De redactie is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de

Paarltsjes en behoudt zich het recht voor om zonder opgaaf van reden

Paarltsjes te weigeren.

mac SportsClub

Get 2 months FREE

Student deal!
macmaastricht.nl

A LIFE CHANGING EXPERIENCE

Doe mee en schrijf je in:
opgevenisgeenoptie.nl

Alpe d'HuZes

PARTNER VAN KWF KANKER BESTRIJDING

Het nieuwe jaar sportief beginnen?

Hockeer staat in de omgeving bekend als een gezellige familieclub met veel jeugdleden. Naast de diverse jeugdteams biedt Hockeer echter ook veteranen hockey aan. Lijkt het je leuk om (weer) te hockeyen en heb je geen of weinig ervaring? Dan ben je op dinsdagavond van 20.00 uur tot 21.30 uur van harte welkom bij de Sevens. Gezelligheid en vrijblijvendheid staan hier voorop. Heb je meer ervaring, kom dan meespelen op woensdagavond van 20.45 uur tot 22.00 uur bij de Seven-Ups! Op woensdag trainen ook de senioren die op zondag morgen in wedstrijdverband spelen! Op maandagavond trainen de Slapsticks, deze groep sluit iedere training af met een wedstrijdje. De eerste 100 senior leden die zich aanmelden krijgen een gratis demo hockeystick met dank aan Tempest Sports!

Enthousiast geworden? Schrijf je dan snel in via hockeer.nl en betaal bijvoorbeeld bij de Sevens slechts € 60,- contributie voor het resterende half jaar (€ 120,- op jaarbasis). Uiteraard zijn de eerste 3 lessen vrijblijvend.

Eerst meer informatie?
Stuur dan een mail naar hockeer7@hockeer.nl of bel naar 06 - 16 54 17 17.

De mededelingen van de universiteit, faculteiten, servicecentra en studentenorganisaties zijn te vinden op www.observantonline.nl

The announcements of the university, faculties, service centres and student organisations can be found on www.observantonline.nl

Phuong, 6 jaar, Cambodja

WIJ ZIJN WAAR KINDEREN ONS NODIG HEBBEN

www.savethechildren.nl

Save the Children

agenda academische zittingen Aula Minderbroederberg 4-6

09-01, 14.00 u:	mw. Jans Sophie van Ool, MSc	01-02, 14.00 u:	dhr. Tom G.H. Keulers, MSc.
09-01, 16.00 u:	mw. Anne Lisa Bruinen, MSc	01-02, 16.30 u:	Inauguratie prof.dr. Edward Huizenga
10-01, 12.00 u:	dhr. ing. Arne van Hunnik	06-02, 12.00 u:	dhr. Phil Brull, MSc.
10-01, 14.00 u:	mw. Laura G.J.M. Borghans, MSc	06-02, 14.00 u:	mw. Evelyn E.C. de Jong, MSc.
10-01, 16.00 u:	mw. Eveline P.C.J. Janssen, MSc	07-02, 12.00 u:	dhr. Samuel M. Heuts, MSc.
11-01, 12.00 u:	mw. Timme M.A.J. van Vuuren, MSc	07-02, 14.00 u:	mw. Elham E. Amin, MSc.
11-01, 14.00 u:	dhr. Velibor P.J.M. Peters, MSc	07-02, 16.00 u:	dhr.ing. A.A.L. (Roberto) Traversari
11-01, 16.30 u:	Inauguratie Prof. dr. Estela Rubio Gozalbo	08-02, 12.00 u:	dhr.drs. A.F.M. (Toon) Boselie
16-01, 14.00 u:	mw. drs. Margot M. Koeneman, MSc	08-02, 14.00 u:	mw. Chenxing Eleana Zhang, MSc.
17-01, 14.00 u:	Mw. Cécile H. Kicken, MSc	08-02, 16.30 u:	Inauguratie prof.dr. Sandro Gelsomino
17-01, 16.00 u:	dhr. drs. Martinus J.P.G. van Eerd, MSc	13-02, 10.00 u:	mw. Carlota Bussolo de Souza, MSc.
18-01, 10.00 u:	dhr. Panagiotis C. Protopapas, MSc	13-02, 12.00 u:	dhr. Péter Bayer, MSc.
18-01, 10.45 u:	mw. Suzan Haidar, MSc	13-02, 16.00 u:	dhr. Jean D.O.A. Nyakayiru, MSc.
18-01, 12.00 u:	dhr. Juul J.W. Tegels, MSc	14-02, 14.00 u:	mw. Barbara Beckers, MA
18-01, 14.00 u:	mw. Elisa Cirillo, MSc	14-02, 16.00 u:	mw. Gabrielle P.A. de Lijster-van Kampen
18-01, 16.30 u:	Inauguratie Prof. dr. Andrea Ott	15-02, 10.00 u:	dhr.drs. Pieter W.J. Lozekoot
24-01, 10.00 u:	dhr. Mathijs Drummen, MSc	15-02, 12.00 u:	dhr. Miguel Joao de Almeida Costa, LL.M
24-01, 12.00 u:	dhr. Roy P.M.G. Broersma, MSc	15-02, 14.00 u:	mw.drs. Marieke G.H.C. Reinders
24-01, 14.00 u:	dhr. Arip Muttaqien, MSc	15-02, 16.00 u:	Afscheidscollege prof.dr. Wim Riedel
29-01, 14.00 u:	mw. Irena Boskovic, Double Doctorate Maastricht University-University of Portsmouth	20-02, 12.00 u:	mw. Frauke Meyer, MSc.
30-01, 12.00 u:	mw. Tatevik Poghosyan, MSc	21-02, 14.00 u:	mw. Suzan M.W. Wetzels, MSc.
30-01, 16.00 u:	mw. Sylvia Roozen, MSc	21-02, 16.00 u:	mw. Laura Kasper, MSc.
31-01, 10.00 u:	mw. Fortuna Casoria, MSc	22-02, 10.00 u:	dhr. Luuk de Wert, MSc.
31-01, 14.00 u:	dhr. Petrus W. Oomen, MSc	22-02, 10.45 u:	mw. Ancui Liu, MSc.
31-01, 16.30 u:	Inauguratie Prof. dr. Teun Dekker	22-02, 12.00 u:	dhr. Ivo Eijkenboom, MSc.
01-02, 9.45 u:	mw. Gianni Tamella Avila, MSc.	22-02, 14.00 u:	dhr. Mitchell Bijnen, MSc.
01-02, 10.00 u:	mw. Veerle M. Timmernans	22-02, 16.30 u:	Inauguratie prof.dr. Joost à Campo
01-02, 12.00 u:	mw. Heleen Zandstra, MSc.	28-02, 14.00 u:	dhr. Kars M.A.G. Mennens, MSc.
		28-02, 16.00 u:	dhr. Tiuri van Rossum, MSc.

Interne vacatures

- **Personal Assistant** at the Institute M4I, division Nanoscopy, FHML, 18-20 hours
Vacancy number: AT2018.361
- **Promovendus** bij de vakgroep Huisartsgeneeskunde, FHML, 36-40 uur, Vacaturenummer: AT2019.003
- **Knowledge valorisation officer**/Business Relations at the SBE, 38 hours
Vacancy number: AT2019.004
- **Frontoffice Medewerker** Servicepoint bij FS, 30.4 uur
Vacaturenummer: AT2019.005
- **Promovendus** bij de FHML, School NUTRIM/CAPHRI, vakgroep Gezondheidsbevordering, 38 uur
Vacaturenummer: AT2019.006
- **Promovendus** bij de FHML, School CAPHRI, vakgroep Health Services Research, 38 uur
Vacaturenummer: AT2019.007
- **Senior onderzoeker** binnen de Academische Werkplaats Duurzame Zorg van het Maastricht UMC+/Universiteit Maastricht bij de vakgroep Health Services Research, 19 uur
Vacaturenummer: AT2019.008
- **Coördinator** University Teaching Qualification and Continuing Professional Development, FSE, 16 hours
Vacancy number: AT2019.009
- **Medisch Afdelingshoofd Intensive Care**, Maastricht UMC+, 40-48 uur
Vacaturenummer: AT2019.010

Voor uitgebreide informatie, raadpleeg de website www.maastrichtuniversity.nl. Klik op de link "Werken bij de UM" en vervolgens op "Vacatures". Schriftelijke sollicitaties o.v.v. vacaturenummer op brief en envelop (of elektronisch solliciteren via de vacaturewebsite) richten aan de afdeling HRM van de betreffende faculteit of beheerseenheid (Postbus 616, 6200 MD Maastricht).

www.maastrichtuniversity.nl

cato

Boef

“Hé juffie, wat zit je haar leuk vandaag.” Het is maandagmiddag en één van de leerlingen die ik begeleid in het gymnasiumhuiswerkklasje is in een brutale bui. Ik glimlach, “dankjewel jongen”, en gebaar dat hij naar zijn stoel moet lopen. Als hij maar van de gang af is, weg van zijn vrienden, dan gaat hij op een gegeven moment wel aan zijn huiswerk. Het is in ieder geval een goed teken dat hij aan het begin van de dag vooraan is gaan zitten, vlakbij mijn bureau. Dat betekent dat hij wil werken, hopelijk. “Juffie, wat voor muziek luister jij eigenlijk?” Meteen spitsen de twee andere leerlingen in het lokaal hun oren. De leerling die vooraan zit kijkt me grijnzend aan, de cap van zijn petje ietwat omhoog getikt. Even twijfel ik. Dit werk is soms een beetje te vergelijken met het uitwerken van een oorlogsstrategie. Als ik antwoord geef zijn alle drie de leerlingen even afgeleid, wat betekent dat het hierna moeite kost om ze weer aan het werk te krijgen. Aan de andere kant, het lokaal is vrij leeg, dus de kans dat mijn antwoord een enorme chaos zal ontketenen is klein. Ook weet ik uit ervaring dat *geen* antwoord geven vaak leidt tot aandringen, wat voor nog meer (onnodige) onrust zorgt. Ik kan dus maar beter gewoon antwoorden. “Ik luister van alles eigenlijk. Een beetje techno, rap, filmmuziek, Franse chansons...” er klinkt gegiechel. “Rap!” roept de jongen vooraan. “Welke artiesten dan?” Ik denk even na. Waarom krijg ik opeens de enorme drang om mezelf te bewijzen? Deze jongens zijn vijftien en het maakt weinig uit of ze mij cool vinden of niet. Ik maak een weekplanning voor ze, overhoor woordjes en veins boosheid als ze langer dan een half uur pauze houden. Meer hoeft onze relatie niet voor te stellen. En toch denk ik strategisch lang na over het antwoord. “Boef?” mompel ik. Nu ga ik wel heel erg ver om indruk te willen maken. Ik herinner me artikelen getiteld “muziek van Boef is een constante aanval op de vrouw” en “Boef noemt vrouwen hoeren online”. Ik ken slechts één nummer, waarom noem ik zijn naam? “Boef? Van dat nummer *Pussy nigger kom niet met je drama?* Ik knik, hopen op erkenning. “Hmm”, zegt de jongen vooraan, “niet zo stijlvol juf. Die gast is super vrouwonvriendelijk. Jammer”. En hoofdschuddend gaan alle drie de jongens weer stilletjes aan het werk.

Cato Boeschoten

“Nee, het is niet rugby in een pak!”

Praeses Maastricht Wildcats
Chantalle Huis (28), studeert niet meer na bachelor psychologie, is voorzitter van Maastricht Wildcats (American Football)
Aantal actieve leden: 37

Borrelen: kantine van RKVV Polar, Sportpark West
Betekenis ‘Wildcats’: “Geen idee. In de VS geven ze de clubs vaak de naam van een gevaarlijk beest.”

versus Praeses Misspuut Pandora
Yura Lange (20), derdejaars Hotelschool, is voorzitter van Misspuut Pandora
Aantal actieve leden: 18

Borrelen: De Beurs
Betekenis ‘Misspuut Pandora’: “Ze konden niet kiezen tussen die twee namen en toen werd het allebei. En Pandora, van die doos, was een vrouw met schoonheid en verstand.”

Misverstand 1: Op de website van UM-Sport staat onder het kopje studentensportverenigingen bij *Schaken* het mailadres van de Maastricht Wildcats. Zo, een clubje schakers met humor, denkt de verslaggever, en hij mailt de voorzitter of die mee wil doen aan deze rubriek. Dat wil ze zeker, meldt Chantalle Huis, “alleen zijn we niet van het schaken maar van het American Football...”

Misverstand 2: American Football, daar verwacht je een voorzitter met een flink postuur bij. De dame die binnenkomt meet 1.65 meter en is aan de tengere kant.

Hoe kan dat?

Huis: “Ook als je kleiner bent kan het, maar zelf speel ik niet. Er zit wel één meisje bij de club. Dat ik voorzitter ben, nu al vijf jaar, is omdat mijn vriend bij de club zat, steeds meer ging coachen en ik hem en de club ben gaan helpen. Toen vroegen ze of ik voorzitter wilde worden. We waren gewoon een burgervereniging, daar treed je niet na een jaar af. Ik denk dat iets meer dan de helft van onze leden student is. Vooral Duitsers. We worden nu een studentenvereniging. UM-Sport benaderde ons, vroeg of we erbij wilden komen, vanaf afgelopen september. Het voordeel is dat we nu subsidie krijgen, bij de gemeente was die afgeschaft. En meer bekendheid, nu we op de site staan en in de boekjes. De burgerleden kregen een buitengewoon lidmaatschap bij UM-Sport.”

Maar zijn nieuwe burgerleden nu taboe? Voor een abonnement bij UM-Sport moet je student zijn. Maar Huis wil de burgers niet uitsluiten: “Het gaat niet goed met de sport in Nederland. In Limburg zijn we de enige club. Dus als je dan mensen moet gaan weigeren...” Ze gaat er nog eens over praten, kondigt ze aan.

Pandora, ‘schoonheid en verstand’; selecteren jullie daarop, Yura?

Lange: “Haha, nee, dat niet. Wie en wat we zijn? Iedereen is bij ons heel erg zichzelf, dat vinden we goed genoeg. Wij zijn veel minder dan andere dispuuten bezig met hoe je overkomt. Met jezelf belangrijk maken, dat je de knapste, leukste, interessantste bent. We hebben leden met een stoere kant en anderen met een tuttige kant. Kan allemaal. Bij ons draait het om de vriendschap.”

Heeft Huis ooit bij een dispuut of een vereniging gezeten? “Nee!” klinkt het vol

overtuiging. “Ik was wel bij Lunatik, de studievereniging, ben daar ook twee jaar voorzitter van de activiteitencommissie geweest. Ik woonde in een huis met drie Circumflexleden, maar erbij gaan, dat druist tegen mijn ideeën in, ik ben heel principieel. De ontgroening: dat je uitgekafferd wordt door Jan en Alleman en dat het dan later je vrienden worden? Ze vertelden verhalen dat je bijvoorbeeld de hele avond iemands jas vast moet houden. Dat doe ik echt niet.” Lange sust, zegt dat er gradaties zijn, “en ons dispuut is niet zo heftig. Die A-tijd is ook bedoeld om het dispuut te leren kennen. En vice versa. Je moet weten waar ze voor staan, wie de oprichters waren en zo.”

Wat? Is het erg als je de namen van de oprichters niet kent?

Lange: “Vind ik wel. Het is een stukje respect, een stukje logica. Zonder hen stond ik hier nu niet. Nee, ik heb ze nog nooit ontmoet, dat niet.”

Terug naar het American Football. Want was is dat nou eigenlijk? Huis: “Veel mensen denken dat het rugby in een pak is. Maar het is heel anders, niet te vergelijken. Het is een heel strategische sport; dat wij onder het kopje *Schaken* te vinden zijn is grappig want het heeft er wel iets van.” En ze legt uit hoe het gaat; dat is zo ingewikkeld dat een YouTube-filmpje instructiever zal zijn.

Beide dames komen uit Maastricht en studeren of studeerden hier. Maar ze bleven niet bij hun ouders wonen, sterker, ze gingen er echt niet elk weekend naar toe. Liever zelfstandig. Lange volgde zes maanden een hotelstage in Madrid, moest daar als 19-jarige “de baas zijn van een schoonmaakploeg met mensen van 40 of 50, en ik sprak geen Spaans, zij alleen maar”. Ze redde het, kreeg meer verantwoordelijkheden en “runde dat hotel, 126 kamers, de laatste weken bijna in mijn eentje”. Huis weet ook wat leidinggeven is. En ze vindt het leuk, voorzitter zijn, “ofschoon je mensen wel altijd achter de veren moet zitten”.

Ze werkt in de thuiszorg en tot voor kort ook in een lunchroom, ver onder haar niveau. “Maar met een bachelor psychologie kom je nergens, en ik strandde op het onderzoek doen in de masters. Ja, ik moet nu echt een beslissing nemen: wat wil ik, wat ga ik doen. Beslissen kan ik goed, dat klopt, maar niet als het over mezelf gaat.”

Wammes Bos

Foto: Joey Roberts

